

допълненіе, а другія-тъ като несрѣствено (1); като напримѣръ: *той мж повика и ми каза да го слушамъ; и азъ му ся обѣщахъ*. Повика, кого? *меня*; каза на кого? *на меня*; да слушамъ, кого? *него*; обѣцахъ ся, на кого? или кому? *на него или нему*. И тѣй въпроси-тъ *кого? на кого?* показватъ ни кои какъвъ е. По тая причина ги оставихми неназначени въ изложението нмъ.

5.

За глагола-тъ.

89 — За да подтвърдимъ съществуваніе-то, дѣйствието или състояніе-то на едно лице или едно нѣщо, употреблявами думи които именувами глаголи; като: *Богъ е добръ; Той створи челоуѣка-тъ, и слъзи за него на земля-тъ*; дума-тъ е, която обяснява че Богъ съществува, и дума-тъ *створи*, която показва негово-то дѣйствието, както и дума-тъ *слъзи*, която показва негово-то състояніе, сж глаголи.

90 — И тѣй глагола-тъ е рѣчь-тъ която служи да ни покажи съществуваніе-то, дѣйствието или състояніе-то на единъ предметъ: *челоуѣкъ е животло, земля-тъ ся върти, а слънце-то стои; е, върти, стои*

(1) Срѣствено ся казва допълненіе то когато зависи отъ една частица, като: *на него*; напротивъ то ся именува несрѣствено като: *него*.